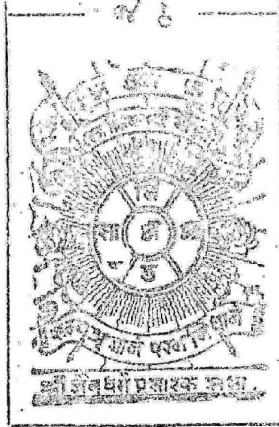

મોક્ષાર્થે જાતિય સ્વચ્છતા સ્થાપન : ૧૯૫૦ ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક

મુદ્રણક ૭૬ મુ
અંક ૮
૧૫ મી મે

પરિ. નં. ૨૪૮૬
વિ. નં. ૨૦૧૧
દ. નં. ૧૦૬૦

સંસારમાયમ્બ વરસસ અદ્વા,
સાહારણં જં ચ કરેદ્ કમ્મસુ ।
કમ્મસસ તે તસસ ઉ વેયકાલે,
ન વન્નવ્વા વન્નવ્વયં ઉવેન્તિ ॥

સુતેસુ યાવી પડિવુદ્ધજીવી,
ન વીસસે પંડિણ અક્કલુપ્પને ।
ઘોરા મુદ્ધુત્તા અવલં સરીરં,
ભારંદપ્પવ્વો ન ચરડપ્પમત્તે ॥

સંસારમાં રહેવારો મનુષ્ય સાધારણ રીતે તો પોતાના કુટુંબ-કર્મીલા વગેરે માટે નડારમાં નડાર કરી કરે છે, પરંતુ જ્યારે તે કર્યોનાં દુષ્પરિણામો આવીને ખડાં ઘાય અને તેમને ભોગવવાનો સમય આવી પહોંચે છે, ત્યારે એ ભોગવવાને વખતે કોઈ બંધુ, પોતાની બંધુતાને દાખવતો નથી, અર્થાત્ એ ભોગવવામાં કોઈ સ્વજન પોતાનો ભાગ ભાગતો નથી-પ્રત્યક્ષ થતાં એ દુષ્પરિણામોને કોઈ સ્વજન પોતે બને ધોડેઘણે અશે પણ ઉપાડી લેવા તૈયાર નથી.

જે મનુષ્ય આશુપ્રસ-પડિત-વિવેકી છે તેને અપડિત-અવિવેકી એટલે મોહનિકામાં સૂતા રહેતા મનુષ્યો વચ્ચે પણ રહેવાનો પ્રસંગ આવે છે, તે વખતે પડિત પુરુષે અસામર સાવધાન રહેવું જોઈએ-તે અવિવેકીઓના જરા પણ વિશ્વાસ ન કરવે જોઈએ. કાળ ભયંકર છે અને શરીર દુર્ભાગ છે એમ સમજીને તેવે પ્રસંગે પડિત પુરુષે ભારું પક્ષીની પંઠે અસામર સાવધાન રહીને વર્તવું જોઈએ.

—મહાશ્વર વાણી

પ્રગટકર્તા :

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંસ્થા : : જ્ઞાનનગર

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ :: વર્ષ ૭ મું :: ત્રિપિક લખાવન રૂ. ૪-૦૦
પ્રાચીન સંહિત

અનુસમાપિત

૧	તત્ત્વજ્ઞાન યોગ્ય ભૂમિકા			(શ્રી સવાઈરાવ બદવણ)	૮૧
૨	આપણી પાંચ કથાણુ ભૂમિકા			(શ્રી ચોરનલાલ દી. ચોરસી)	૮૨
૩	વેપારી છાંદ			(શ્રી બાલચંદ હીરાચંદ "સાહિત્યચંદ")	૮૫
૪	નામસ્તોત્રમહાસંવત્ મૌહિતકમાળા (૫)			(પં.શ્રી સુશીલવિજયજી ગણિવર્ધ)	૮૮
૫	'કોન્કર'સત્તુ' એકવીસતુ અધિવેશન				૯૦
૬	સુસ્તકોની પદોત્ત				૯૫
૭	પ્રકીર્તુ				ટા. પે. ૩

નવા સભાસદ

૧ શાહ હીરાલાલ બાલચંદ

લાવનગર

લાઈક મેમ્બર

પૂજ્ય લાણાવવામાં આવી

આપણી પ્રભાતા પરમ ઉપકારી પૂજ્ય શાન્તમૂર્તિ સુનિરાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજશ્રીની સ્વર્ગવાસ તિથિ નિમિત્તે વૈશાખ શુદ્ધ ૮ ને છુધવારના રોજ સવારના નવ કલાકે સામાયિકશાળામાં તેઓશ્રીની મૂર્તિ સમીપે શ્રી તવપદછની પૂજ્ય લાણાવવામાં આવી હતી, જે સમયે પૂજ્ય સાધુ-સાધ્વીગણ ઉપરાંત સભાસદ બાંકુભોની અને સહચર્યોની સારી હાજરી હતી.

નવપદારાધન માટે
અનિ ઉપયાગી

સિદ્ધચંદ્રસ્વરૂપદર્શન (સચિત્ર)

નવે દિવસની ક્રિયા-વિધિ, ખસાસમણા, નવકારવાળી, કાડસગ, શ્રી સિદ્ધચંદ્રત્રોદ્ધાર-પૂજનવિધાન વિશેષે વિગતે સાથે શ્રી સિદ્ધચંદ્રના નવે પદતુ સંક્ષિપ્ત મુદ્રાસર સ્વરૂપ છતાં મૂલ્ય માત્ર આઠ રૂપાંત.

લખો:—શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-લાવનગર

સામાયિકમાં
વાંચવા માટે

ઉપાધ્યાય શ્રી વૈશાલજી મહારાજની સંવત્રે પ્રગટ
જીનસાર-ચુજરાતી અનુવાદ સાથે અવશ્ય વાંચો
મૂલ્ય રૂપિયા ૨-૦-૦ લખો:—શ્રી જૈન ધ. પ્ર. સ. -લાવનગર

પુસ્તક ક્રમ મુ અંક ૮	જેઠ	વીર સં. ૨૪૮૬ વિ. સં. ૨૦૧૬
તત્ત્વજ્ઞાન યોગ્ય ભૂમિકા (રાજ-રટવા રટવા આગ્યો છે તું તો રાગને રે)		
મારાં મિથ્યા પશળ વીર કાપળે રે, વીર કાપળે રે....દરિસન આપળે....રે	મારાં....જેઠ	
ચાત પ્રકૃતિ આવ ગેહીને, અપૂર્વકરણે ગ્રંથી ભેદીને; સમ્યગ્દષ્ટિ સ્થાને સ્થાનક, આપળે....રે	મારાં મિથ્યા....૧	
જીવ, અજીવ, પુન્ય, પાપાશ્ચવની, સંવર, નિર્જરા, બંધ, મોક્ષની; પૂર્ણ પ્રતીતિ ને સમવૃત્તિ આપળે....રે	મારાં મિથ્યા....૨	
શુદ્ધપક્ષ સમ આત્મા સ્થાપો, ભૂષણ ભૂષિત સમકિત આપો. ચથાર્થ શ્રદ્ધા અણુ અણુમાં, વ્યાપળે....રે	મારાં મિથ્યા....૨	
શંકા આકાંક્ષાદિ શંકને, ખરાબ સોભતીની ખટપટને; તર્ક તુરંગ ચડેલાં તેને, પાડળે....રે	મારાં મિથ્યા....૪	
સર્વજ્ઞ દેવ, નિર્ગ્રંથ ગુરૂની, સર્વે આજ્ઞા અનુસરવાની; ડગલે પગલે ચાહી એની, આપળે....રે	મારાં મિથ્યા....૫	
ક્ષય ઉપશમ કે ક્ષયોપશમને, પાસર છું પ્રભુ પારખવાને; અપૂર્વ શ્રદ્ધા ચડતી નિશ્ચય, રાખળે....રે	મારાં મિથ્યા....૬	
કાળ અનાદિ મિથ્યાજ્ઞાને, શુભાચ્યો નિર્ગ્રંથ માને; સંકેષ જન્મ સવાઈ શરણે, સ્થાપળે....રે	મારાં મિથ્યા....૭	
—શાહ સવાઈલાલ બદવજી-પછેગામ		

આપણી પાંચ કલ્યાણક ભૂમિઓ

વેબદ : શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ ઘાઠસી

આજે પણ કલ્યાણક ભૂમિઓના નામો જે રીતે સાહિત્ય ગ્રંથોમાં નોંધાયા છે એ રીતે જનતામાં પ્રચલિત છે, પણ એમાં વારાણસીને બાદ કરીએ તો બાકીની ચારમાં નથી તો પૂર્વકાલીન વૈભવ કે નથી તો ખાસ મહોજ્જ્વાલી! રતનપુરી, ચંદ્રપુરી અને સિંહપુરી નામ બન્ને નગરીસૂચક છે છતાં ત્યાં છૂટાછવાયા ઘરો સિવાય કંઈ જ નથી. જૈન-ધર્મી ઘર તો નથી જ પણ જગજ્જ્વાલીની પ્રાપ્તિ થાય તેવી કુશળતા પણ નથી. આમ છતાં, અને વર્ષોના વડાણા વાસા છતાં,—એની પાછળનું આકર્ષણ જૈન સમાજમાં ઊર્ધ્વત રહેલ છે. એમાં જેમ છતિ-હાસની સાંકળ કારણપૂર છે તેમ પૂર્વજ્ઞેની દીર્ઘદ્રષ્ટિ પણ પ્રશંસનીય છે.

મહાયાત્રા સેવના અનુસંધાનમાં મીરતથી વારાણસી યાને અનારસ સુધીના પાંચ કલ્યાણક ભૂમિઓની લાત કહેવાની છે, પણ એ પહેલાં માર્ગે આવતાં એ નામીયા શહેર સંબંધમાં વિદગ્ધાવસોકન કરવું અસ્થાને નથી જ. એક દાનપુર ને બીજું સખનૌ. સન ૧૮૫૭ના બળવાથી બન્ને જગત્તહેર થયેલ. આજે પણ શાકો તેમજ અરમ હાપકના ઉલ્લેગથી દાનપુર પ્રખ્યાત છે, તો શ્રીચરીવાળી સાડીઓ, મારીના રમકડા, સુગંધીદાર તેલ આદિની બનાવટથી લખનૌ પણ મશહૂર છે જ. વધારામાં ત્યાં મુગલકાલીન જૂના મકાનો—વિવિધ ચીજોવાળું સંગ્રહસ્થાન અને નાના-મોટા પ્રમાણવાળા તેમજ ભુલભૂલેલા જેવા જોવાલાયક સ્થાનો પણ છે જ. ઉભય શહેરોમાં જૈનોની વસ્તી પણ છે અને દાનપુરમાં કીસાના મંદિર તરીકે આલેખાતું શ્રી ધર્મનાથપ્રભુનું બિલોરી કાચનું દેવાલય ખાસ દર્શનીય છે. એમ પૂર્વકે જ જૈનોની વસ્તી સુપ્રવાળમાં હોઇ, એ સર્વ સમૃદ્ધિવંત ઘરો એનો ખ્યાલ આપતા લગભગ

બારેક દેરાસરો સખનૌ શહેરમાં અને એ પરામાં પણ છે. સમયના વહેણમાં મહોજ્જ્વાલીમાં ઓટ આગ્યો હોય છતાં આજે પણ જે જોવાય છે એ દુઃખકર્તા તો નથી જ. લોકો તોયે ભરત.

સામાન્ય રીતે ખાસ ટ્રેન લઈ જનાર સેવાભારી મંડળો હમણાં જેમ ૪૫ કે ૪૮ દિવસનો કાર્યક્રમ ગોઠવે છે એને ગદસે એ માસનો રાખે તો નગરીમાં યાને કલ્યાણક ભૂમિઓમાં શાન્તિથી સર્વકરણી થઈ શકે. આમ કરવા જતાં થોડાઘણો ખર્ચ પણ વધે અને એટલા દિવસ ધંધો સૂકે પડે; પણ આ પ્રદેશમાં વારંવાર આવી સંક્રાન્તિ નથી એ સૂઝ મુદો ધ્યાનમાં લેવાય અને સાથેસાથે એ પણ વિચારાય કે જે સ્થાનો કુદરતના બોલે આવ્યા છે તે જેની વ્યાસપાસ સંસારજન્ય દોડાદોડ કે આધિ-વ્યાધિના ઉપમાત નથી, તેનું વાતાવરણ લાવપૂર્ન ટાણે એવું તો લાભદાયી થઈ પડે કે શાસ્ત્રમાં જે અમૃતયોગની લાત કહી છે એની ગ્રાંપી મવાનો યોગ સાંપડે.

(૧) રતનપુરીને આજે નવસહી કે નવરાત્રી ગામરૂપે ઓળખવામાં આવે છે. રોશનનું નામ મોહાવલ છે. ત્યાંથી રતનપુરી દોઢ માઈલ દૂર આવેલ છે. રસ્તો સારો છે. ખાસ ટ્રેનો ઘણીખરી ફેન્ટયાદ જંકશન જે વચમાં આવેલ છે ત્યાં રોકાય છે અને ત્યાંથી અસદ્ગાચ રતનપુરી તેમજ અયોધ્યામાં યાત્રા કરાવી જંકશને પાછી લાવી મૂકે છે. અમારી ટ્રેન અયોધ્યાજ રોશને જ રેલ્વેની હોવાથી ને સમુદાય વિશેષ હોવાથી, એ પ્રકારની ગોઠવણ કરાયેલી. અયોધ્યા રોશનથી કટરા મહોદ્વામાં આવેલ આપણું દેવાલય માણસેક દૂર ગણાય. અસતી એવી ગોઠવણ કરાયેલી કે જેઓને જલ્દી પૂજા કરવી હોય તેઓ પ્રથમ કટરા મહોદ્વા પહોંચી ગય અને પૂજન કરી પાછા આવે. દરમીઆન થીજ અસમાં ઘેસી સીધા

અંક ૮]

આપણી પાંચ કલ્યાણક ભુમિઓ

(૮૩)

રતનાપુરી પહેલે ત્યાં દર્શન કરી પછા ફરે અને સીધા કરરા મહોદેએ આવી ઉતરી નવ. ત્યાં નિરાંત થી પૂજનકાર્ય પતાવે. પ્રથમ ધર્મશાળા આવે છે અને એની વચલી આરીનાંથી દેનાત્રયના ફરતા કારવાળા મોજાનનાં ત્રણ ગટ સુ અને સમવસરણમાં દેવકૃષિના છે. એમાં મૂળનાયક સ્થાનના પાર્શ્વજિન છે. સામે રમ્ય વેદિકા પર ધર્મનાથ પ્રત્યુત્તી સ્થાનવર્ણી પાદુકા છે. આ નગરીમાં શ્રી ધર્મનાથજિનના પ્રથમના ચાર કલ્યાણક થયેલ છે. આ ઉપરાંત દક્ષિણ દ્વાર સામે આરસની સુદર ઝરીવાળું દેવાલય છે. શ્રી રૂપમંદર ઉપરાંત સાતેક મેરા મિઓ છે. સપ્રતિ રાત્રકારિત કહેવાય છે. કારનાં મોખાણે પાદુકાઓની દરેકોઓ છે. સ્થાન રમ્ય ને વિશાળ છે. ગિરાંત હોયે તેો સ્તવના કરતાં આત્મા ભાવશ્રેણી ઉપર જરૂર ઉત્પન્ન કરવા માટે. અધ્યાત્મ-પ્રાગીશ્વર શીમદ્ આનંદવતી મહારાજનું સ્તવન ગુણ મહે— ધરસ જિનેશ્વર ગાડે રંગરુ.

ભંગ મ પડ્યો હો પ્રીત જિણેસર;
બીજો મન-મંદિર આણું નહોં.

એ હુમ કુલવટ રીન જિણેસર.

✽ ✽ ✽

ધરમ ધરમ કરતો જગ સહુ ફીરે,
ધર્મ ના જાણે હો મર્મ જિણેસર;
ધરમ જિનેશ્વર ચરણ મહા પડી.
કોઈ ન ખાંધે હો કર્મ જિણેસર.

(૨) અયોધ્યા—અહીં પણ જે નવીન પ્રાસાદ બંધાયેલ છે તે અતિ રમણીય છે. વચમાં સમવસરણ ફરતો રવેત આરસનો ઘાટ અને એમાં અહીં જેમના કલ્યાણક થયેલાં છે એ તીર્થ દરેને ક્ષતતા કેટલાક ઊવતપ્રસંગોનું આલેખન. જે કે આસપાસ આઠી પાતળી વસતી છે; આમ છતાં ધર્મશાળાના એક ભાગ ઉપર આવેલ આ પ્રાસાદ પણ યાત્રિકામાં યુગસીકાળની રમતે તાજ કરાવે છે. જૈન સમાજની એ કમનસિખી છે કે આવા ઐતિહાસિક સ્થાનોની

સારસભાગ માટે શીખ પ્રત્યની માફક એકાદ કેદરથ સરથા નથી! અયોધ્યા ઇલોદાર કમિટિએ લગભગ મહદ્ અંશે દેવાલયનું કાર્ય પૂર્ણ કરેલ છે પણ હજી પ્રતિષ્ઠાના કંકાણા નથી! ભગવંતની મુર્તિઓ-પાદુકાઓ વગેરે પાછળના જૂના-નાનકશ મંદિરમાં રખાયેલ છે, અહીં ભાવપૂર્ણ માટે જરૂરી વિશાળતા નથી. આમ છતાં આ પવિત્ર ભુમિનું મહત્વ સવિશેષ હોવાથી દિવસનો મોટો ભાગ અમેએ અહીં જ પસાર કર્યો છે.

અહીં પ્રથમ તીર્થપતિ શ્રી ઋષભદેવના પ્રથમના ત્રણ કલ્યાણક, બીજા શ્રી અજિતનાથના, ત્રીયા શ્રી અભિનંદનસ્વામીના અને પાંચમા શ્રી સુમતિનાથ તેમજ ચૌદમા શ્રી અનંતનાથ—એ ચારના પ્રથમનાં ચાર કલ્યાણક થયેલાં છે. આમ, આ ભુમિને ૧૮ કલ્યાણક પોતાને આંગણે ધવારૂપ માત મળેલ છે. જૂના મંદિરમાં મૂળનાયક શ્રી અજિતનાથ પ્રભુ છે. હેરાળ ભોંયરે પણ છે. આપણી આ પવિત્ર ભુમિમાં જૈનનું એક પણ ઘર નથી અને આનો વહીવટ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીની પેઢી હાથમાં નહોં લે તેો, જે સ્થિતિ અત્યારે વર્તે છે અને અયોધ્યા કમિટિમાં કાર્યની જે શિથિલતા દહિગાયર થાય છે, એ ભાવે સ્થિતિને જરૂર જોખ-માવશે. હિંદુઓના નાનામોટા સંકેદો મંદિરો છે. વળી સરિતાતટ પર પણ મંદિરોની હારમાળા છે. ‘હતુમાન-ગાદી’ ‘સીતાજીની રસોઈ’ આદિ દર્શનિય સ્થળ ગણાય છે અને પર્વ અંગે મેળા ભરાતા હોઈ, યાત્રિકાની અવજવર એ ટાણે રહે છે, એ માટે સરાફઓ પણ છે તેમજ પંડ્યાની વસ્તી પણ ખરી જ. એ વેળા ઉપયોગમાં આવે તેવી ખાવા વગેરેની દુકાનો સિવાય ખાસ બગર નથી કેમકે અહીં ઉલોગતું કાર્મ કેન્દ્ર નથી. મકાનો ઘણાખરા બંધ જણાય છે. હિંદુતીર્થરૂપનું મહત્વ છે જ. વંચમાં આવેલ ફૈઝાબાદ એ જેમ જંકશન છે; તેમ વેપારનું મથક પણ છે. શ્રી શાંતિનાથનું એક દહેરું છે. મકાનોના ખડિયેરા તેમજ જળરિત દશામાં આવી રહેલા મજબરા ને બિનાર ભેતોં મુસ્લીમ

(૮૪)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૧૯૬]

કાળ થાદ આવે છે, અહીંથી રવાના થઈને અનારસ સવારે પહોંચ્યા.

(૩) વારાણસી-આ નગરીનું સદ્ભાગ્ય છે કે જેમ એની મહત્તા પ્રાચીનકાળમાં હતી તેમ આજે પણ છે અને એમાં યૌદ્ધ વિહાર સારતાથને રાજકીય નજરે જે મહત્વ અપાતું એથી વર્ધિત થઈ છે. વસતીમાં ફીક ફીક વધારે થતો રહ્યો છે. અનારસ તરીકે ખ્યાતિ પામેલ આ શહેરમાં ફરી અનારસમાંથી આગળ વધી રામઘાટ ઉપર આવેલ શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથના મોટા મંદિર સુધીનાં લગભગ દસ દેવાલયો છે. જૈનોની વસતી પણ છે. દેખરેખ માટે સંઘની કમિટી છે પણ એ સર્વનો વહીવટ તેના હાથમાં નથી. શહેરના ચોક અનારથી માંધલ દૂર આવેલ ભેનુપુર નામના પરામાં વિશાળ ધર્મશાળાની વચમાં પુરુષાદાની શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના પ્રથમના ચાર કલ્યાણકસ્યિત મંદિર છે. આરસની મનોહર છત્રી હેઠળ શ્રી પાર્શ્વનાથ વિરાજમાન છે. અહીંથી અર્ધા માઈલ ઉપર ગંગા નદીના કિનારે આવેલ વચ્છરાજઘાટ ઉપર વિશાળ યોગાનના એક ભાગ ઉપર સાતમા શ્રી સુપાર્શ્વનાથના પ્રથમના ચાર કલ્યાણકસ્યિત દેવાલય છે. આ પર ભદ્રેની તરીકે ઓળખાય છે. આ ઘાટથી હોડીમાં સફર કરી, ગંગા નદીના કાંઠે આવેલ જુદા જુદા ઘાટ નેતો અગાઉ કહી ગયા તે રામઘાટ આગળ ઉતરાય છે. હોડીમાં માનવ દીક એ આના વધુ ન જણાય. વળી ગંગાના પાણી સ્થિર હોય છે એટલે નૌકાવિહારમાં જેખમ જેવું નથી. અહીંની રેશમી તેમજ જરીની સાડીઓ તથા તાંબા-પીત્તળના વાસણો વખણાતા હોવાથી એનો અનાર મોટો છે. સંખ્યાકાળ થતાં વિજળીના દીપકાના ચમકારમાં હળવે માનવોના અહીં ગમનાગમન થઈ રહ્યાં હોય છે. વેપારની રૂબત એ સમયે જામે છે. આ પ્રદેશમાં અંતરાજે મીઠાઈ આદિની દુકાનો કે ફરસાણુ આદિના સ્થાનો તો ખરા જ. ક્ષુધા શમન કરવાના આ સ્થળોમાં સાંખ્યાં ગીરદો હોય જ. રીક્ષા ને ટાંગા પણ વિપુલ સંખ્યામાં ચોક અનાર આગળ પડા હોય જ.

શહેરના અપૂર્ણતા અનારથી થોડે દૂર રાજેક ધર્મશાળાઓ પણ છે. બાકી સાંદરા રસ્તા અને બૂલેવ તેમજ ગાયોના મેળાપ તો સદા શાય; કેમકે અહીં કારી વિશ્વતાયનું અપૂર્ણ મંદિર આવેલ છે. અહીંથી જ નીચે જણાવેલ બે નગરીઓમાં જવાનું બસનું સાધન અનુદાન જણાય. ઉભય દેવાલયો એની રીતે કુદરતના આંજણે નિઃસ્તિમ્બ વાતાવરણમાં આવેલા છે કે રહેજે એકેક દિન રહેવાનું મન થાય. ધર્મશાળા હોવા છતાં આજના યાત્રિકને અવકાશ ક્યાં છે ?

(૪) ચંદ્રપુરી-અનારસથી ચૌદ માઈલ દૂર આવેલ નગરી એક કાળે ખાસ મહત્વ ધરાવતી હતી જ. સડક માર્ગથી થોડા વર્ગાક લઈ આગળ વધતા આમરતીના થોડા ઝૂંપડા, એક બાબુ નિશાળ અને એની બાબુમાં આપણી ધર્મશાળા આવેલ છે. વપરાશ ને મરામતના અભાવે એના દિવાર પણ ઝાંખા પડ્યા છે. ત્યાંથી થોડો માર્ગ કાપના એક જિયો રેક્ટર ને નહકમાં હેઠળ ઉતરી ગંગા નદી તરફ જવાનો માર્ગ આવે છે. કમ્પાઉન્ડના એક ભાગ ઉપર શ્રી ચંદ્રપ્રભુના પ્રથમના ચાર કલ્યાણકસ્યિત દેવાલય છે. પ્રત્યુજિય ને પાદુકા છે. આગળના વિશાળ યોગાનનો અમુક ભાગ નદીના પૂરમાં ધસી પડ્યો છે. પાછળના ભાગે સ્થળની પ્રાચીનતાસૂચક સરકારી ઘોડો છે. દેખરેખ અનારસ સંઘ કમિટીની છે.

(૫) સિંહપુરી-અનારસથી ચાર માઈલ દૂર અને ચંદ્રપુરીથી પાછા ફરી દસ માઈલ સડક વડાઆ બાદ જમણા હાથે થોડો કાચો રસ્તા કાપ્યા પછી આ મનોરમ સ્થાનનો દરવાજો આવે છે. વિશાળ જગ્યા છે. કૂવો તેમજ જૂઠ્ઠા વડાની બીજા દારમાં આવતાં જ ઉતરવાની જગ્યાઓ નજરે પડે છે. વળી વચમાં બાજ છે. દાદાઝની દેરી સામે ત્રીજો દરવાજો એ ફરતા કોટનો છે. એમાં વચલા ભાગે સમવસરણમાં શ્રી શ્રેયાંસનાથ પ્રભુના પ્રથમના ચાર કલ્યાણકસ્યિત પાદુકા છે. ફરતી દેરીઓમાં પણ પાદુકાઓ અને પાછળ મંદિરમાં મનોહર મૂર્તિ છે. અહીં સ્વયંસેવકોએ પ્રબંધ કરેલ

લેખક : શ્રી ખાલચંદ હીરાચંદ “સાહિત્યચંદ”

વ્યાપાર એટલે આદાનપ્રદાન કે આપણે કરવાની રીત. આપણને કાંઈ વસ્તુની જરૂર હોય અને એ બીજા પાસે હોય, ત્યારે જે વસ્તુની એને જરૂર હોય તે વસ્તુ આપણી પાસે હોય તો આપણે ખુશીથી બદલો કરી શકીએ, પણ આમ કરતાં કરતાં અનેક મનની અગવડ બીબી થાય તે માટે નાણું એ વાપરણ વસ્તુનો ઉપયોગ થવા માંડ્યો.

ધર્મ જેવી વસ્તુની કીમત આંકવી એ તદ્દન અશક્ય વસ્તુ છે કારણ એ દરિયાણું કે કાપડ, સોનું કે ચાંદી વિગેરે જેનું કલ્પ વસ્તુ નથી. તેમજ ધર્મનો સંબંધ અંતરંગ એવા મન સાથે નિગડિત થયેલો છે, તેથી ધણી વખત ધર્મને ઝોળખવો મુશ્કેલ અને અશક્ય બની જાય છે. એકાદ માણસ સાધુવેશ ધરાવે, મોટો પરિત્ર હોય, સરસ વક્તવ્ય કરે, લખાણ સારું કરી શકે છતાં એનું અંતરંગ અત્યંત હોવાથી સૌ કોઈને પૂજનના લાલ શાંતિથી મળ્યો અને સનાત મહોત્સવમાં પણ આનંદ અનુભવ્યો. બનારસથી રેલ રસ્તે પણ આવ્યા છે. એટલે સારનાથે ઉતરવાનું. આપણા આ ધામની સામે જ, બહુ દૂર ન ગળાય. ત્યાં સુદ મોસાચડીએ જે રમણિય દેવાલયો બિરા કર્યા છે અને એમાં એના ઉપાસક વર્ગે તેમજ રાત્રે જે સદકાર આપ્યો છે એની તુલના કરતાં દરેકાંઈને લાગ્યા વગર ન રહે કે ઉસથમાં આસમાન જમીનનું અંતર છે. ક્યાં એમનું સંગમન અને ક્યાં આપણી ચોક્કાચી! ક્યાં એમની દીર્ઘદર્શિના અને ક્યાં આપણી શિથિલતા! ક્યાં એમની ધર્મપ્રચારની ધગશ અને ક્યાં આપણું ઉપરકદલું આડંબરભયું વર્તન! ક્યાં એ સ્વચ્છતા શાન્તિ અને ક્યાં આપણું દોડધામ ને ગણગણાટભયું ધમસાણું! બિરાચુને એ ધર્મની તથા એના પ્રણેતાની માહિતી પૂરી પાડે તેવા

મહિન વિચારો ધારણ કરનાર હોય, નૈતિક દૃષ્ટિએ અત્યંત નીચે ઉતરી ગયેલો હોય, કામુક અને લોભી બનેલો પણ હોઈ શકે ત્યારે બીજા કોઈ સામાન્ય અરૂપત હોય છતાં અંતરંગમાં વિનીત, સત્જનન અને સાધુહૃદય ધરાવતો હોય. એવી અવસ્થામાં ધર્મને ઝોળખવો મુશ્કેલ થઈ પડે અને એનું મૂલ્ય આંકવું અશક્ય બની જાય છે, તેથી જ ધર્મ જેવી વસ્તુનું મૂલ્ય નક્કી કરી શકાતું નથી.

ત્યારે ધર્મ જેવી વસ્તુ વ્યાપારીના કાંઈમાં આવી પડે છે ત્યારે એ પોતાની વ્યાપારી બુદ્ધિ જ તેની કીમત આંકવાનો પ્રયત્ન કરે છે. એની અંતરંગ કલ્પના પણ એ સ્વભાવને અનુસરીને જ ઘડાએલી હોય છે. આપણામાં સાદુતાએ પ્રવેશ કર્યો છે કે કેમ? આપણે દયા, ક્ષમા, શાંતિ એ ગુણોમાં વધારો કર્યો છે કે નહીં? અહિંસા, સંયમ, વિવિધ લાખમાં પ્રસિદ્ધ કરાયેલા પુસ્તકો મંદિરના પ્રવેશદ્વારે બેવા મળે ત્યારે આપણે ત્યાં બિરાસુ માટે તો શત્ત્વ જેવું! ખૂદ જેના પણ પોતે જેના ઉપાસક છે તે સર્વાંધી પૂરું બળે નહીં! કેવલ પેટી કે કાંડી રસીદ કાઢવાનું બળે અને ઉપાસક પ્રજ્ઞાળ કે કેશરપૂત કરવામાં. ઇતિહાસવ્યતા સમજે. એમાં પણ બીજા બોલીએ અને પહેલી પૂખએ તો વિચિત્ર કોયડાએ સરળતા છે! કેમ બળે ધનિક એ મોટા ઇન્દ્રદાર! આમ સર્વ મળી ૩૬ કલ્યાણકો ધરાવતા પાંચ સ્થળોમાં ધનંતેરશ પસાર કરી બનારસમાં સારનાથ, હિંદુ યુનિવર્સિટી, એમાં આવેલ નવા વિશ્વતાથનું ચિરલા ભવન, હિંદમાતા મંદિર વિ. કેટલુંવે છે. એ માટે બિરાસુ વર્ગે ચાલુ વર્ષના સ્વયંસેવક અંક વાંચવા કે કલ્યાણક ભૂમિઓમાં પ્રવાસ નામની પ્રતિષ્ઠા અવલોકવી. (ક્રમશઃ)

(૮૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૪૯૬]

સાચકથન કે ધન જેવા તુલ્ય પદાર્થોના અતીતતા માર્ગે સંપ્રદ કરવાની હુદ્દિ કાંઈક ઓછી થઈ કે કેમ ? કીર્તિ, મોટાઈ, લોક આપણે ઓછા કરી શક્યા કે કેમ ? આવી વસ્તુનું વ્યાપારીને ધ્યાન પણ હોતું નથી.

વ્યાપારીની ગણની તો મેગવણી કે આઠ્યાકીથી સંકલિત થએલી હોય છે. એ તો ધર્મને પણ ફરિયાદો કરી એનો સોડા કરવા પ્રેરાય છે. આટલી સામાયિકા કરી, આટલી પૂન્ય ત્રણાવી, આટલું દાન કરું, આટલા વરયોદા કાઢ્યા, આટલા જન્મજો ક્યાં એનો હિસાબ ગણી કરે છે અને પોતે ‘આટલો ધર્મ કર્યો’ એન અહંકાર ધારણ કરી તેની જાહેરાત પણ કરે છે અને લોકો તરફથી માનની અપેક્ષા રાખે છે. એને મન તો આટલું કર્યું તો ધર્મનું થયું, એનું પુણ્ય બેનું થયું, તેનો અહંકો સંપત્તિના રૂપમાં મળવો જોઈએ. આત્મા જેવી કોઈ વસ્તુ છે અને એનો સંબંધ આવા ધર્મ સાથે કેટલો હોઈ શકે એનો વિચાર સરખો પણ આવા વેપારીને હોતો નથી. એના મનથી તો ધર્મ એ અવરમાં ખરીદી શકાય એવી કાંઈ વસ્તુ છે ! એક વેપારીને એવી ટેવ હતી કે સવારમાં એ નિકળે અને આસપાસના દરેક દેવળમાં ફરી એક ચણર મારી આવે. હનુમાન, શનિ, માતાજી કે ચણદેવ એવા દરેક દેવને હાથ જોડી પાઈ-પૈસો આપી આવે. નાચ નહીં ફક્ત ગિરેશ્વર ભગવંતના મંદિરમાં. એણે સાંભળેલું હતું કે વીતરાજ દેવ તો કોઈ ઉપર પ્રસન્ન થતા નથી તેમ કોષ પણ કરતા નથી. એ વેપારીની એવી ધારણા હતી કે બીજા દેવોને કાંઈ ને કાંઈ આપતા રહીએ તો એ દેવો આપણી ઉપર વજ્ર થાય અને કાંઈ ને કાંઈ આપણને આપી જ નાથ. છેવટ આપણે ગમે તે રીતે મેળવેલું ધન સાચવવામાં આપણને મદદ તો કરે જ ! એના મનથી જેમ કોઈ કોસીમાં સીપાઈ કે કારકુનને થોડું સચાકવામાં આવે તો એ આપણું અવળું કામ પણ સીધું કરી આપે, તેમ એ અથા દેવો પણ લાંચ ખાઈ આપણી સેવા અનવવાના ! એટલે એમાં વ્યાપારી હુદ્દિનો જ એ ઉપયોગ કર્યો નથ છે.

સાધુવર્ગે પણ આવા વ્યાપારી વર્ગમાંથી જ ઉદ્ભવે છે. તેથી તેમનો વૈષ્ણવમિતો સ્થાપીભાવ સર્વથા નષ્ટ થઈ જતો નથી. ધર્મના કાર્યોમાં પણ એ વેપારી દૃષ્ટિ અવશ્ય તરી આવેલી આપણા જોવામાં આવે છે. વેશપકટો થવાથી કાંઈ હલપકટો થઈ જતો નથી. આ અમારા વિધાનમાં તરતભભાવ અવશ્ય રહેલો જ છે. એટલું જ નહીં પણ સર્વથા અમામિમુખ કેટલાએક સંતમહાત્માઓ એમાં તરી આવે છે, એમાં શંકા નથી; અમે તો મોટા ભાગે તે પરિસ્થિતિ પ્રવર્તે છે તેને ઉદ્દેશીને જ આવું વિધાન કરેલું છે.

આટલી પ્રતિજ્ઞાઓ મેં કરાવી, આટલા ઉગમણાઓ મેં કરાવ્યા, આટલા યોગ્યોવા મેં કરાવ્યા, આટલા વરયોદાઓ મેં કરાવ્યા, આટલા મોટા સામૈયાઓ મારા થયા, આવી આવી કંઈકાંઈકાં મારા નામની નીકળી, આટલું વ્યય મેં અર્ચાવ્યું, આટલી મૂર્તિઓ મેં મારા નામની ભરાવી, આટલી અંજલિશકાઓ મારા હાથે થઈ, આવી તો સંકેતો વાતોનો ઉલ્લેખ થઈ શકે. આ અધુ વેપારી હુદ્દિને જ પરિણામ છે, એ સ્પષ્ટ છે. દરેક મંદિરમાં ખૂબ ભપકો, ચાંદી સોનાનો ઝગમગાર, ધાનધૂન, દોડાદોડ એ શું બતાવે છે ? મંદિરોમાં પ્રભુની મૂર્તિ કરતા અન્ય દેખાવોના જ ગુણગાન ગવાય. અને અણુક મહારાજે આ અધુ કરાવ્યું એવા નામોદયેય કરાય, એમાં કંઈ જાવના તરવરે છે ? રૂપિયા, આના, પાઈ મારફતે નામના, કીર્તિ, વશાઈ ગવાય એવા ક્ષુદ્ર ભાવના કરતાં એમાં બીજું શું છે ?

ન ઘેરો વાર્ષિકેવિના । એ તત્વ તો છાપરે જ સ્થાપી દેવોમાં આવેલું જણાય છે. મદ્દનતો જે ભાગ પડું પડું થઈ રહ્યો છે તેને સમારવાનું જોડી જેને વધારવાની જરાએ જરૂર નથી તે ભાગને સોનાચાંદીના લેપ કરવામાં આવે એ કેરી વિચિત્રતા ? કહેલું પડ્યું કે એ બધી વેપારી હુદ્દિની કદગી સંકલના છે ! વેપારી હુદ્દિની વેપાર ચલાવવામાં જરૂર અવશ્ય હોય, પણ તે ધર્મ જેવા યતિન કામમાં

અંક ૧]

વેપારી છુદ્ધિ

(૮૭)

જ્યારે વાપરવામાં આવે છે ત્યારે તેનું કદરૂપું સ્વરૂપ ઉઘાડું પડી જાય છે. દરેક ક્ષેત્રમાં એક જ પદ્ધતિ વાપરવાનું એ ટેપીનું પરિણામ છે.

ધર્મ તો ક્ષત્રણુદ્ધિ માગી લે છે. એમાં આત્મ-અધિક્ષાન, સ્વાર્થનિરપેક્ષતા એ જ મુખ્ય હોય. ઘડીમાં આમ ને ઘડીમાં તેમ એમ ન ચાલે. કોલક્રાંતિ, ઈર્ષ્યા, દ્વેષ, પરમદેવને અવગ્રહ ન હોય. મુનિઓ તો અધ્યાત્મવૃદ્ધી કાર્યો કર્યો જાય. જૈનધર્મમાં રુચિ વધે અને 'સાવ હવ કરું સાસનારસી' એવી ભાવનાનો પ્રચાર કર્યો જાય અને જે કોઈ અન્ય કરે તેને ઉત્તેજન આપે. જૈનસમાજનો એક પાસુ બાળક ભૂખ્યો ન રહે અને હીનહીનદશા ન અનુભવે, એની તકેદારી રાખે. સાત ક્ષેત્રોમાંથી જે ક્ષેત્ર સીકાનું હોય તેને પહેલું રક્ષણ આપે. બીજી પરિસ્થિતિનું નિરીક્ષણ કરી જૈનસમાજની ઉત્તતિ સાધે.

છણંદીશીર્ષુ યતાં મંદિરેનો ઉદ્ધાર નહીં કરતા નવા નવા મંદિરો અને તીર્થધામો નિર્માણ કરી તેમાં દ્રવ્ય ભેળું કરવાની બાણે શરત કાગેડી જણાય છે. વેપારી છુદ્ધિનો એ સ્પષ્ટ પુરાવો જ નોંધશકાય છે.

મધ્યમવર્ગને આર્થિક ભાસમાંથી ઉગારવાનું કાર્ય કાણુ કરે? સાધુવર્ગ મંદિરોની પેઠીઓને સમૃદ્ધ કરાવવામાં નેટવી જહેમત ઉઠાવે છે, તેમ શ્રાવકવર્ગના ઉદ્ધાન માટે થોડો પાણુ પ્રયત્ન કરે તો સુંદર કામ થઈ શકે એમાં શંકા નથી. આધુનિક પદ્ધતિથી

જૈનશાસ્ત્રોત્તું સંશોધન કરવામાં આવે અને પ્રકાશન કરવામાં આવે, તેમજ જે પંડિતો એ કાર્ય રુચિ પૂર્વક અને સારી રીતે કરે છે તેમને ઉત્તેજન મળે તો આખા જગતમાં જૈનધર્મનું ગૌરવ વધે. પણ એ વસ્તુ તરફ અમારા સંત મહાત્માઓનું લક્ષ દોરાતું જ નથી. જે પરદેશી પંડિતો જૈનધર્મનું મૌલિક સાહિત્ય જેવા માગે છે તે તેમને આપણે પૂરું પાડી શકતાં નથી તેમાં સંકુચિત વેપારી છુદ્ધિ જ કામ કરે છે એ સ્પષ્ટ રીતે જોવામાં આવે છે. આપણા જ મુડીભર સમાજમાં વાહ-વાહ પોકરાની આપણે ખૂચ કરું એવું ગૌરવ ધારણ કરીએ એ સાંપ્રત જમાના વિરહનું વર્તન છે, એ સૌ કાલએ સમજ રાખવું જોઈએ.

આપણે હજી ધર્મકાર્યમાં પણ વેપારી વૃત્તિ દાખવતા રહીએ અને તેમાં જ આનંદ માનતા રહીએ તેમાં આપણે ભીંત-ભૂસીએ છીએ એ નક્કી સમજ રાખવું જોઈએ. પણુ તુરંજ અને નિરર્થક ધરના કલ્યાણમાંથી આપણે કોંચા આવીએ ત્યારે એ જાને ને?

આપણામાંથી તુરંજ સ્વાર્થદ્વિપિત વાણિજ્ય વૃત્તિ દૂર થઈ તેની જગ્યાએ તેજસ્વી, કોંકિ કરી છૂટવાની વીરવૃત્તિ જાગે અને જૈન ધર્મ અને જૈન સમાજની ધર્મચરિત મુજુદ્ધિની સુગંધ જગતમાં ફેલાય અને જગતના ભવ્ય હવે જૈન ધર્મ તરફ આકૃષ્ટ થાય એવી સહિષ્ણુપૂર્વક વિરમું છું.

બાર વનની પૂજા અર્થ-સહિત

[તેમજ સ્નાત્રપૂજા]

જેની ઘણા વખતથી માગણી રહ્યા કરતો હતો તે શ્રી આરવનની પૂજા-અર્થ તેમજ સમગ્રણ સાંધેની પ્રગટ થઈ ચૂકી છે. સાથોસાથ સ્નાત્રપૂજા અને આરતી-મંગળાદીવાનો પણ સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. અર્થ સમજીને આવરણ કરવા યોગ્ય છે. મુક્ય ભોત્ર પાંચ આના

લખો:-શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

શ્રી નમરકાર મહામંત્ર-મૌકિતકમાલા

(૫)

લેખક : પૂ. પંચાસજી શ્રી સુશીલવિજયજી ગણિચર્ચ

નવકાર-એ મંત્ર જગતમાં નિરુત્સાહ ને અતિ દતાશ થયેલા આત્માઓને પણ 'અત્યંત આધારનરૂપ' છે. ૧૬૪

નવકાર-એ મંત્ર આત્માને આધ્યાત્મિક ઉન્નતિ સાધવાનો 'અદ્વિતીય માર્ગદર્શક' છે. ૧૬૫

નવકાર-એ મંત્ર આત્માને સ્વપાણે ને અભ્યંતર સમસ્ત મૂડી મૂકવાની 'સેફ ડીપોઝીટ સુરક્ષિત થાપણ' છે. ૧૬૬

નવકાર-એ મંત્ર આત્માને બાહ્ય ને અભ્યંતર આત્મિક ધનનું વ્યાજ મેળવવાની 'અન્નક વિધિ-મેક' છે. ૧૬૭

નવકાર-એ મંત્ર ધર્માત્માઓને અનુતપૂર્વ 'પ્રાણપ્રિય' છે. ૧૬૮

નવકાર-એ મંત્ર ચિંતામણી, કલ્પતરુ, કામધટ અને કામધેનુ કરતાં પણ 'અધિક વાંછિત ફળદાયી' છે. ૧૬૯

નવકાર-એ મંત્ર મોક્ષનાં સુખો, અણિમાદિ સિદ્ધિઓ, દૈવિક અને ચક્રવર્તી આદિની શ્રદ્ધિઓ તથા કોઈ પણ વાંછિત વસ્તુઓ આપવાને માટે વિશ્વમાં બીનહરિક 'સર્વશક્તિવાન' છે. ૧૭૦

નવકાર-એ મંત્ર વિધિપૂર્વક નવ લાખ નવકાર મંત્રને ગણનાર આત્માની નરકાદિ ગતિનો 'સર્વથા નિવારક' છે. ૧૭૧

નવકાર-એ મંત્ર આત્માની આધિ, વ્યાધિ ને ઉપાધિ આદિનો 'સદંત-ચિન્તાક' છે. ૧૭૨

નવકાર-એ મંત્ર લવમાં લટકતા આત્માના લવબ્રમણનો અને જન્મ-મરણનો સર્વથા વિનાશ કરનાર 'અણુ ઓશ્મ' છે. ૧૭૩

નવકાર એ મંત્ર સકલ આગમના રહસ્યરૂપી

પત્રાને આપનારી 'અનુપમ પોર-ઓદિસ' છે. ૧૭૪

નવકાર-એ મંત્ર આરાધક આત્માને મૌકિતક રોશને પહોંચાડનારી ક્ષીર લેગવંતી 'અદ્વિતીય રેલવે' છે. ૧૭૫

નવકાર-એ મંત્ર અડધા અંજસાત્મક દેહોને 'દિવ્ય દેવમંદિર' છે. ૧૭૬

નવકાર-એ મંત્ર કુનિયાના નિમિત્ત કુળો અને તેના કારણરૂપ સકલ પાપો પ્રનુષ્ણું સર્વથા વિધાતક 'અસૌકિક ચક્ર' છે. ૧૭૭

નવકાર-એ મંત્ર આત્મવૃત્તિ પર જ્ઞાનરૂપી રૂપેરી અજવાળાં પાથરતો સોળે કળાએ બીલતો શરદ્ ઋતુનો 'પૂર્ણચંદ્ર' છે. ૧૭૮

નવકાર-એ મંત્ર દ્વાદશાંગીરૂપી નદીમાંથી આત્મરૂપી ક્યારામાં આવતો 'નિર્મળ જળનો ઝરો' છે. ૧૭૯

નવકાર-એ મંત્ર સૃષ્ટિની સકલ સ્પર્શિત વસ્તુઓનો 'અદ્વિતીય પ્રાણ' છે. ૧૮૦

નવકાર-એ મંત્ર વિશ્વનું 'મહાવિજ્ઞાન' છે. ૧૮૧

નવકાર-એ મંત્ર કર્મરૂપી ઇન્ધનને બાળનાર 'જાજવદ્યમાન અગ્નિ' છે. ૧૮૨

નવકાર-એ મંત્ર પાપરૂપી મેલને સદંતર દૂર કરનાર નિર્મળ જળસિંચિત 'સુદેર સાબુ' છે. ૧૮૩

નવકાર-એ મંત્ર ક્ષણિક્ષણ થતા અનેક સંકલ્પ-વિકલ્પથી મનનું સંરક્ષણ કરનાર 'અવ્યાસ ને વૈરાગ્ય' છે. ૧૮૪

નવકાર-એ મંત્ર જગતમાં આરાધક આત્માઓની 'અતિ આદ્યુત આરાધના' છે. ૧૮૫

(૮૮)

અંક ૮]

શ્રી નમસ્કાર મહામંત્ર-મૌકિતકથાલા

(૮૯)

નવકાર-એ મંત્ર અંતર આત્માના અપૂર
જ્ઞાનાદિ ખમ્બાને શોધવા માટે 'અતિ તીક્ષ્ણ
હૃદયોગ મણીન' છે. ૧૮૬

નવકાર-એ મંત્ર દ્રવ્યરોગ, ભાવરોગ અને ભવ-
રોગ એ ત્રણેય રોગને નિર્મૂળ કરનાર 'સર્વોદ્દૃષ્ટ
અપેધ' છે. ૧૮૭

નવકાર-એ મંત્ર દ્રવ્યરોગ, ભાવરોગ અને ભવ-
રોગનું નિદાન કરી, અહિંસા, સંયમ ને તપશ્ચર્યા પરમ
ઓપથી આપનાર અને સર્વથા રોગ મટાડનાર
'સાચો ચન્દ્ર' છે. ૧૮૮

નવકાર-એ મંત્ર વિશ્વમાં 'સર્વોત્તમ સિદ્ધ-
રસ' છે. ૧૮૯

નવકાર-એ મંત્ર સંસારના સમસ્ત ગાદ અંધ-
કારને સર્વથા દૂર કરનાર 'અનુપમ દિવ્ય પ્રકાશ'
છે. ૧૯૦

નવકાર-એ મંત્ર ધર્મશાસ્ત્રોનું તત્ત્વરૂપ
'અકાટ્ય પ્રતોક' છે. ૧૯૧

નવકાર-એ મંત્ર દ્રવ્યાનુયોગ, ગણિતાનુયોગ,
ચરણદ્રવ્યાનુયોગ અને ધર્મકથાનુયોગ વગેરે સર્વ
અનુયોગોનો 'અમુત કુંડ' છે. ૧૯૨

નવકાર-એ મંત્ર જૈનદર્શનનો 'પ્રધાન મુદ્રા-
લેખ' છે. ૧૯૩

નવકાર-એ મંત્ર અખંડ શબ્દમય અને અનંત
અર્થમય 'અસૌકીક શિક્ષ' છે. ૧૯૪

નવકાર-એ મંત્ર સાધકને મોક્ષ સાધનાની
'શ્રેષ્ઠ આવી' છે. ૧૯૫

નવકાર-એ મંત્ર શ્રી પંચપરમેષ્થી ભગવંતનું
ભાવવાહી કલામક 'સર્વેશ્વર ચિત્ર' છે. ૧૯૬

નવકાર-એ મંત્ર ત્રણેય લોકમાં વર્તતી 'સર્વ-
શ્રેષ્ઠ કલા' છે. ૧૯૭

નવકાર-એ મંત્ર મુક્તિ મહેલ પર ચઢવાની
'સુદર સીડી' છે. ૧૯૮

નવકાર-એ મંત્ર સકલ ખીજમંત્રોનો 'અસૌ-
કીક મહાકાશ' છે. ૧૯૯

નવકાર-એ મંત્ર વિશ્વમાં વર્તી રહેલ દેવતત્ત્વ,
ચુરતત્ત્વ અને ધર્મતત્ત્વ એ ત્રણે તત્ત્વોની 'પરિ-
પૂર્ણવારવરૂપ' છે. ૨૦૦

નવકાર-એ મંત્ર લબ્ધિઓ, સિદ્ધિઓ,
શક્તિઓ, શુભો, મંગલો. કલ્યાણો, સત્ત્વો, ખીજો,
ભાવો અને ભાવનાઓ વગેરેથી 'ભરપૂર-
પરિપૂર્ણ' છે. ૨૦૧

નવકાર-એ મંત્ર સમ્યક્ત્વનો 'અદ્વિતીય
ઘોતક' છે. ૨૦૨

નવકાર-એ મંત્ર અનંત અર્થરૂપી પાણીનો
વોદ્યમાર વરસાદ વરસાવનાર 'મહાભેદ' છે. ૨૦૩

નવકાર-એ મંત્ર જગતમાં અધર્માદિકથી સર્વદા
'નિર્લેપ' છે. ૨૦૪

નવકાર-એ મંત્ર મેરુની જેમ 'નિષ્કંપ-
અચ્ચલિત' છે. ૨૦૫

નવકાર-એ મંત્ર સમુદ્રની જેમ 'મહાગંભીર'
છે. ૨૦૬

નવકાર-એ મંત્ર આરાધકના હૃદયે આપત્તિ-
વિપત્તિરૂપી પહાડો-કુંગરાઓને ભેદી નાખનાર
'અભેદ વજ્ર' છે. ૨૦૭

નવકાર-એ મંત્ર વિશ્વમાં દુઃખક્ષય, કર્મક્ષય,
અને ભવક્ષયાદિકનો 'સર્વોત્તમ હેતુ' છે. ૨૦૮

નવકાર-એ મંત્ર આત્મસૌંદર્યને શોભાવતો
'દિવ્ય શૃંગાર' છે. ૨૦૯

નવકાર-એ મંત્ર આત્માના અસંખ્યાત પ્રદેશોને
અને દેહની સાકા ત્રણ કોડ રૂંવાટીઓને સતેજ
કરનાર-ગમૃત રાખનાર 'અનોખું ઈજકશન'
છે. ૨૧૦

નવકાર-એ મંત્ર દેવો ને દાનવો, સુરો ને અસુરો,
માનવો અને તિર્થંચો આદિ ત્રણેય લોકના પ્રાણી-
ઓને પોતાની તરફ આકર્ષણ કરનાર અને તેઓનું
સર્વ દુઃખ દૂર કરી સર્વને મનોવાંછિત સુખ
આપનાર 'ધર્મસમ્રાટ' છે. ૨૧૧ (ચાહુ)

કોન્ફરન્સનું એકવીસમું અધિવેશન

લુધીયાણા(પંજાબ)માં શ્રી જૈન શ્રવેતાંબર કોન્ફરન્સનું એકવીસમું અધિવેશન ૩૦મી એપ્રિલ તથા ૧-૨ મે, ૧૯૬૦, શનિ-રવિ-સોમ, વૈશાખ શુદ્ધ ૪-૫-૬ના દિવસોમાં ભરાઈ ગયું. પંજાબી ભાઈઓના ઉન્ન્યાદ અપૂર્વ હતો. કાર્યવાહી સફળતાપૂર્વક પાર પડી.

સ્વાગતાધ્યક્ષ શ્રી મેઘરાજજી જૈન તથા પ્રમુખ શ્રી નરેન્દ્રસિંહજી ત્રિપ્થીના પ્રવચનો માર્ગદર્શક અને મહત્વપૂર્ણ હતા. બંને પ્રમુખના પ્રવચનોના સારભાગ સંક્ષિપ્તમાં અહીં રજૂ કરવામાં આવેલ છે.

સ્વાગતાધ્યક્ષ શ્રી મેઘરાજજી જૈનનું પ્રવચન

કોન્ફરન્સનું આઠમું અધિવેશન મુલતાનમાં સને ૧૯૧૩ ની સાતમાં ફેબ્રુઆરીની ૧૬-૨૦ તારીખોએ મળ્યું હતું. એ પછી આશરે ૪૭ વર્ષ પંજાબને આ અવસર ફરી પ્રાપ્ત થયો છે. આજનું આ અધિવેશન લુધિયાણામાં મળી રહ્યું છે.

લુધિયાણા પંજાબનું મુખ્ય ઔદ્યોગિક કેન્દ્ર છે. જૈન સમાજનું પણ આ અગત્યનું અને કેન્દ્રસ્થ સ્થાન છે. બંધ આ નગરને પ્રતિષ્ઠિત સ્થાન મળેલું છે. અહીંના સંઘમાં ધર્મની ધમણ છે, કાર્યશક્તિ છે, સાધન છે. દેશના ભાગલા પછી અહીં સેંકડો જૈન કુટુંબો આવીને વસ્યા છે. આવા નગરમાં આપ સૌ માનવતા મહિમાનેનું સ્વાગત કરતાં અમને અપાર હર્ષ થઈ રહ્યો છે.

અત્યારની સ્થિતિ

પ્રિય ભાઈઓ ! હું એટલું સ્પષ્ટ જણાવવા ઇચ્છું છું કે કોન્ફરન્સની અત્યારે જે કંટાળ દસા છે, તે પંજાબથી સદન થઈ ગઈ નથી. કોન્ફરન્સની શરૂઆત જે ઉત્સાહ, પરિશ્રમ અને ભાવનાથી શ્રીયુત ગુલાબચંદ્રજી દ્વારા કરી હતી તે અસિન-કૃતીય અને પ્રશંસનીય હતી. તેઓ યુવાનોને હાકલ પાડી રહ્યા છે કે કોન્ફરન્સની આગેવાની મજબૂત હાથોમાં ભાંપો.

કાર્યકર્તા અને દાતાના વિરોધભાવ

નવાઈની વાત તો એ છે કે સારના હોવા છતાં વિદ્વાનોમાં, કાર્યકર્તાઓમાં અને દાન આપનારોમાં આપસમાં સહકાર નથી. કાર્યકર્તાઓ અને વિદ્વાનો રચનાત્મક કામને માટે તૈયાર છે; પણ એમની પાસે ધન નથી; અને દાન આપનારોઓ અન્યારે પણ ધર્મકાર્યોમાં ઉદારતાપૂર્વક ધનનો ઉપયોગ કરે છે, પણ કાર્યકર્તાઓ સાથે સહાનુભૂતિ નથી. જે આપ સૌના પ્રયત્નથી આ વિરોધભાવ દૂર થઈ જાય તો હું અધિવેશનને સફળ થયેલું માનીશ. જૈન માનવનું સંગઠન થઈ જાય તો દસ વર્ષમાં વસંતનું ફરી આગમન થઈ જાય.

પૂ. આત્મારામજી તથા વિજયવલ્લભસૂરિજીના ઉપકાર

ત્યારે જૈન સમાજમાં અંધકાર છવાયો હતો, જૈન ધર્મને યૌદ્ધ ધર્મની શાખા લેખવામાં આવતો હતો; દુનિયામાં એવો જામ હતો કે જૈનો નારિતક છે, એનું કાઈ સાહિત્ય નથી-એવી સ્થિતિમાં પૂર્વ પંજાબમાં જરાની પાસે લદરા, ગામે ગુરુ આત્મારામજીનો જન્મ થયો હતો. એમણે જૈન ધર્મનું નામ ઉજ્જવળ કર્યું અને પોતાના ક્રાંતિકારી જીવનથી દેશ-વિદેશમાં સત્ય અને અહિંસાનો નાદ જગાવ્યો. ગુરુ આત્મારામની પછી ગુરુ વલ્લભે શિક્ષણ તથા સમાજસેવાના ક્ષેત્રમાં અત્યંત કામ કર્યું.

અંક ૮]

કોન્દરન્સનું એકવીસમું અધિવેશન

(૯૧)

એક યોજના

પંચતમી શ્રી આત્માનાંદ જૈન મહાસભાએ શુદ્ધ વસંતની મીઠી અને અમર સ્મૃતિમાં ફિફ્ફી જેવા પાટનગરમાં એક મેન્ડ્રસ લાયબ્રેરીની સ્થાપના કરવાની યોજના કરી છે. જે કોન્દરન્સ આ યોજનાને અપનાવી લે તો સાહિત્યિક હેતુ હારે મોટું કામ થશે. સ્મારકભવનની સાથે એક એવા કેન્દ્રની સ્થાપના કરવામાં આવશે, કે જે પુસ્તકાલયની સ્થાપના, ગ્રંથ-લંકારોની રક્ષા, જૈન કથા-કારીગરીનો સંગ્રહ, જૈન સાહિત્યનું પ્રકાશન અને સંશોધનસર્વિ અધ્યયન વગેરે કામો કરશે તથા ઉત્તેજન આપશે.

સાચું સાધાર્મિકવાત્સલ્ય

આપણે મુખ્ય સિદ્ધાંત સત્ય, અહિંસા, અપરિગ્રહ અને સ્વાદ્વાદતો છે. જે આપણે આપણા સિદ્ધાંતોને જીવનમાં ઉતારીએ તો આપણું કલ્યાણ થઈ જાય. પરંતુ સાધાર્મિક લોકોએ પ્રત્યેના પ્રેમ પણ માત્ર દેખાવ પૂરતો છે. જે આપણા અંતરમાં સાચી ભક્તિ હોય તો મધ્યમવર્ગના ઉદાર કંઈ હૂંર નથી. શક્તિ વગરના ભાઈને ભણતરની સગવડ આપવી, અને આઠવિકા કરવાને વ્રાયક બનાવીને જીવનનિર્વાદને માટે કામધંધે લગાડી દેવા એ સાચું સાધાર્મિક વાત્સલ્ય છે.

આ અધિવેશનમાં આપ આપણને મૂંઝવતા સવાલોના ઉપાયો શોધી કાઢવામાં સફળ થશો. આ યુગમાં વ્યવસ્થિત યોજના કરવી જરૂરી છે, આપણે પણ આવના વર્ષને માટે સાધન અને શક્તિ અનુસાર પ્રયત્નશીલ થવું પડશે.

અત્યારે સેવાભાવી કાર્યકર્તાઓએ ધીરજપૂર્વક કાર્યક્ષેત્રમાં પેદાઈ પણ કરીને, નિડરતા તથા સચ્ચાઈ સાથે સામાજિક નમજાઈઓને ઝાળખી કાઢીને મંદિરો તેમજ તીર્થોની યોગ્ય વ્યવસ્થા કરવાની અને સંરચાઓના આવક-ખર્ચને નિયમનમાં રાખવાની ઘણી જ જરૂરિયાત છે. અને પૂરી ખાતરી છે કે આપને આમાં સફળતા પ્રાપ્ત થશે.

અધિવેશનના પ્રમુખ બાબુશ્રી નરેન્દ્ર-સિંહજી સિંધીનું મુદ્દાસર અને માર્ગદર્શક પ્રવચન

કોન્દરન્સના કામોનું થોડુંક અવલોકન

કોન્દરન્સની સ્થાપના થયે આજે ૫૮ વર્ષ જેટલો લાંબો સમય થયો છે. બ્યારે એમની સ્થાપના થઈ ત્યારે દેશની પરિસ્થિતિ જુદી જ હતી. પાશ્ચાત્ય શિક્ષણ તેમજ સંપત્તિ લીધે, તબુ શિક્ષણ પ્રાપ્ત કરનાર યુવાનોના અંતરમાં પાતાના સમાજની ઉન્નતિ કરવાની ભાવના, ખીન સમાજોની જેમ વેગપૂર્વક નળવા લાગી હતી. કોન્દરન્સ મારફત આ ભાવનાને સાકાર કરવાની પ્રવૃત્તિ શરૂ થઈ. શરૂઆતમાં જૈન સમાજના વિશિષ્ટ સવાલો કોન્દરન્સે હાથ ધર્યા. શ્વેતાંબર જૈન સમાજના ફેરસાક સવાલ તો એવા હતા અને આજે પણ છે કે જે ખીન સમાજોના સવાલો જેવા છે; પરંતુ ફેરસાક સવાલ એવા પણ છે, કે જેનો વિચાર મુખ્યત્વે શ્વેતાંબર મૂર્તિપૂજક સમાજ કરી શકે અને કામ પણ એ જ કરી શકે. એ સારા કથોમાંથી ફેરસાકોના અહીં નિર્દેશ કરવો અરથાને નહીં બણાય.

૧. જેસલમેર, પાટણ, ખંભાત વગેરે સ્થાનોના જૈનલંકાર કેવળ જૈન સમાજમાં જ નાણીતા ન હતા; એમની ખ્યાતિ તો પરદેશના મોટા મોટા વિકાસો સુધી પહોંચી ચૂકી હતી. આ માટે કોન્દરન્સે સૌથી પહેલાં, જુદા જુદા જૈન લંકારોમાંના ગ્રંથોમાં સુરક્ષાની વ્યવસ્થા કરી અને એમની સચિ તૈયાર કરાવી. એ વખતે લંકારોને ઉપડાવવા, એ કામ મુશ્કેલ હતું, એમ જતાં એ સૂચિ તૈયાર થઈ, 'જૈન ગ્રંથાવલી' નામે જાણાઈ છે. આ પછી જેસલમેરના ગ્રંથલંકારોના ઉદ્ધારની દિશામાં વિશેષ પ્રયત્ન કરવામાં આવ્યો. એ વખતે પણ એ પ્રયત્નને કોન્દરન્સે યથાશક્તિ ઉત્તેજન આપ્યું, જેના કળકંપે મુનિશ્રી મુલ્યવિનયજીએ ત્યાંના બધા લંકારોની જે વ્યવસ્થિત સચિ તૈયાર કરી હતી, તે કોન્દરન્સ

(૯૨)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[જોડ

તરફથી હખાઈ રહી છે; ઉપરાંત કેટલાય મહત્વના હસ્તલિખિત ગ્રંથોની ફોટો-રેકૉ-ગ્રાફી લેવામાં આવી, જેમાં ખીરો નહીં મળતા એવા અનેક અપ્રાપ્ય ગ્રંથોનો સમાવેશ થાય છે. આ ગ્રંથો લુપ્તી લુપ્તી સંસ્થાઓ તરફથી પ્રગટ થઈ રહ્યા છે.

૨. વિશેષ તીર્થસ્થાનોમાં સમયે સમયે જે કવેશ અને ઝવણ ચાલી રહ્યા હતા, એમાં યથાશક્ય યોગ્ય સલાહ આપવાનું કામ પણ કોન્ડરન્સે કર્યું છે. આ ઝવણોની ખતાવટ કરવામાં તથા એ તીર્થોની રક્ષામાં કોન્ડરન્સે દરેક રીતે સક્રિય મદદ આપી હતી.

૩. સાહિત્યની આગતમાં કોન્ડરન્સનું કામ ખાસ ધ્યાન ખેંચે છે. એણે સ્વર્ગસ્થ શ્રી મોહનલાલ દલીપદેવેસાહેબે તૈયાર કરેલ 'જૈન યૂઝર્ફ ઇમિગ્રેશન' નો ચાર ભાગ તથા 'જૈન સાહિત્યનો સંક્ષિપ્ત ઇતિહાસ' પ્રગટ કર્યા છે. તે બધું જ ઉપયોગી છે. ભાવી સંશોધકોને માટે. આ ગ્રંથોનો ઉપયોગ કર્યા વગર, આગળનું કામ કરવું સહેલું નથી.

૪. કોન્ડરન્સ ધાર્મિક તેમજ બીલું શિક્ષણ લેનાર યોગ્ય વિદ્યાર્થીઓને મદદ કરતી આવી છે; પણ એનું એક કામ તો અહીં ખાસ ઉલ્લેખનીય છે; ક્ષત્ત્વા અધિવેશનમાં ભેગો થએલ કાળોનો ઉપયોગ અનારસના હિન્દુ વિધ્-વિદ્યાસથાનાં, પ્રાચ્ય વિદ્યા વિભાગમાં, એક જૈન મેમ્બર આપવામાં કરવામાં આવ્યો હતો. આ મેમ્બર અત્યારે પણ પોતાનું કામ સારી રીતે કરી રહી છે.

સંસ્થાને પ્રાણવાન અનાવવાના ઉપાયો

૧. જે સંસ્થાના કાર્યમાં આપણને કાંઈ શિથિલતા દેખાતી હોય, તો એ આપણી સૌની શિથિલતા છે, એમાં આપણે કબૂલ કરવું જોઈએ અને ખાતરી છે કે જે સંસ્થાના હોદેદારો અને બીજા મુખ્ય કાર્યકર્તાઓ ભગત હોય તો સંસ્થાને ભગત અને એના કાર્યને પ્રગતિશીલ કરી શકાય એમ છે.

૨. અત્યારે આપણી અને આપણા જેવી બીજી સંસ્થાઓની સૌથી મોટી ખામી નિષ્ણદાન,

દીર્ઘદ્રષ્ટિસંપન્ન અને સમર્પણુત્તિવાળા કાર્ય-કર્તાઓની છે. આ ખામી ત્યારે જ દૂર થઈ શકે, જ્યારે આપણે લુપ્ત લુપ્ત પ્રદેશોનાં રહેતા મૂળા કાર્યકર્તાઓને શોધી શકીએ, અને તેમને આદરપૂર્વક આપણી માથે લઈએ.

૩. કોન્ડરન્સને લોકોને અતિશીલ અનાવવા માટે કેવી રીતે યોગ્યપૂર્વક કામ કરવું જોઈએ, એને માટે આપણી સામે રાષ્ટ્રીય મહાસભાને આદર્શ ખડો છે. એ જ પદ્ધતિએ જે આપણે દેશના લુપ્ત લુપ્ત પ્રદેશોમાં આપણી સંસ્થાની શાખા-પ્રશાખાઓ સ્થાપી ન શકીએ તો ન આપણે લોકસંપર્ક સાધી શકીયું, ન સંસ્થાને લોકપ્રિય અનાવી શકીયું અને ન સમાજની સેવા કરી શકીયું.

૪. સંસ્થાનું મુખ્ય કાર્યાલય સ્થાયીરૂપે મુંબઈમાં છે, તેથી આપણી સંસ્થા ત્યારે જ પ્રાણવાન બની શકે, કે જ્યારે મુંબઈના સમાજનો તેને પૂરેપૂરો સહકાર મળે. ખુતકાળની અપેક્ષાએ આમાં અત્યારે કંઈક ઘટાડો થયો છે; તેથી આ આગત તરફ સમાજનું ધ્યાન દોરવું અમને ઉચિત લાગે છે. જે મુંબઈના કાર્યકર્તાઓ ઉદાસીન કે તટસ્થ રહ્યા, તો સંસ્થાને સશક્ત અનાવવાનો પ્રયત્ન સફળ ન થઈ શકે.

૫. આવી સંસ્થાઓના સુચારુ સંચાલનમાં જે સૌથી વધારે દિરસો કાઢતો હોઈ શકે તો તે મુખ્ય મંત્રીઓનો હોઈ શકે. એમની કાર્યકુશળતાથી જ કાર્યાલય તેમ જ બીજા કાર્યકર્તાઓ પ્રોત્સાહિત થઈ શકે છે.

૬. ગયા અધિવેશન પછી શેઠ શ્રી મેઘલક્ષ્મી પેથ-રાજે એવું સૂચન કર્યું હતું કે સંસ્થાના કાર્યાલયના સંચાલનમાં જે કાવતી ખર્ચ કરવું અનિવાર્ય હોય, એટલી આવક દર વર્ષે સ્થાપી રૂપે થઈ શકે, એવી અવસ્થા કરવી જરૂરી છે. અત્યારની પરિસ્થિતિમાં આપણું કર્તવ્ય

હવે, અત્યારની પરિસ્થિતિમાં આપણે શું શું કામ કરવાં જોઈએ, અને કેવી રીતે, એનો વિચાર કરીએ.

હિન્દી, ગુજરાતી અને અંગ્રેજી જેવી ભાષાઓમાં જૈન પરંપરાને લખતું લુહા લુહા વિષયોનું ઉચ્ચ દ્રાટિનું સાહિત્ય તૈયાર કરાવવું અને એને પ્રગટ કરવું.

દિવસે દિવસે વધી રહેલ મહાવિદ્યાલયો અને વિશ્વવિદ્યાલયોમાં જેવી રીતે બીજી પરંપરાની ચેરોની ઝોંઝણ થાય છે, તે જ રીતે જૈન પરંપરાની ચેરની પણ યોજના કરવી-કરાવવી.

કોન્કરન્સનું મુખપત્ર “જૈનયુગ” ઉચ્ચ ભૂમિકાએ પ્રગટ થતું રહે, એવી વ્યવસ્થા કરવાની જરૂર છે.

જો કે એ સાચું છે કે, રાજદારી ક્ષેત્ર એ આપણી સંસ્થાનું સીધેસીધું કાર્યક્ષેત્ર નથી; તેમ છતાં ઘણા પ્રાચીન સમયથી જૈનોએ રાજદારી ક્ષેત્રમાં ભાગ લીધા છે, અને એમાં વિશિષ્ટ ફાળો પણ આપ્યો છે. દાખલા તરીકે, આચાર્ય હેમચંદ્રે રાજપિં કુમારપાલ મારફત રાજનીતિમાં અહિંસાને એક વિશિષ્ટ સ્થાન અપાવ્યું હતું અને રાજા દ્વારા થતા પ્રતિજ્ઞા શોધણને પણ બંધ કરાવ્યું હતું. મેવાડ રાજ્યના પુનરુદ્ધારમાં જૈનોએ જે મદદ કરી હતી તે ઇતિહાસ-પ્રસિદ્ધ છે. તેથી અત્યારે પણ આપણે રાજનીતિમાં અને રાજ્યશાસનની બાબતોમાં ભાગ લેવો જોઈએ.

મધ્યમવર્ગની આર્થિક મુશ્કેલી દૂર કરવાના ઉપાય

૧ શિક્ષણની વ્યવસ્થા :

મધ્યમવર્ગના આશારૂપ વિદ્યાર્થીઓના શિક્ષણની વ્યવસ્થા કરીને એમના નિર્વાહનો માર્ગ સરળ કરવો. આ માટે યોગ્ય વિદ્યાર્થીઓને જાતજાતિ આપવામાં આવે અને લુદાં લુદાં સ્થળોએ જાત્રાલયોની વ્યવસ્થા કરવામાં આવે. આ જાત્રાલયોનું સંચાલન નિવૃત્ત થયેલા અનુભવી શિક્ષકોને સોંપવામાં આવે. આથી એ લાભ થશે કે વિદ્યાર્થીઓની મુશ્કેલીઓનું નિવારણ થવાથી એમને આગળ વધવામાં સહાયતા મળશે. આ અનુભવી શિક્ષકો વિદ્યાર્થીઓના સંસ્લેષ અને માર્ગદર્શક બનશે. જાત્રાલયોમાં સાંસ્કારિક વાતાવરણ બને એ માટે

એમાં સારો જૈન પુસ્તકસંગ્રહ, તંદુરસ્તી વધારે એવી રમવા-ફૂંદવાના તથા યોગ્યા બોજનની વ્યવસ્થા થવી જરૂરી છે. આ જાત્રાલયોનો વિકાસ સાંસ્કૃતિક કેન્દ્રોરૂપે કરવો જોઈએ, જેથી વિદ્યાર્થીઓમાં જૈન સંસ્કૃતિના ઉચ્ચ આદર્શોને હૃદયપૂર્વક ગ્રહણ કરવાની તેમજ એનું મૂલ્યાંકન કરવાની શક્તિ જન્મે.

૨ ઉદ્યોગ અને ખચત :

મધ્યમવર્ગની આર્થિક મુશ્કેલીનું નિવારણ કરવાનો બીજો માર્ગ છે-ઉદ્યોગ અને ખચત. આનો વિચાર આપણે નીચે પ્રમાણે કરી શકીએ:-

(ક) ઉદ્યોગ-સહકાર સમિતિ:-ગૃહઉદ્યોગો તથા નાના ઉદ્યોગોની સ્થાપના કરવામાં મધ્યમ વર્ગને મદદગાર થવું, એ આ સમિતિનું ખેપ રહે. આ માટે એ જરૂરી છે કે લુદાં લુદાં કેન્દ્રોમાં સમાજના પ્રતિષ્ઠિત ઉદ્યોગપતિઓની સલાહકાર સમિતિઓની રચના કરવામાં આવે. આ સમિતિઓ મધ્યમવર્ગની ઉત્સાહી વ્યક્તિઓને ઉદ્યોગોની સ્થાપના માટે યોગ્ય સલાહ આપશે, તથા જરૂરી મૂડી ક્યાંથી કેવી રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે એના ઉપાય બતાવશે અને પોતાની લાગવગનો ઉપયોગ મૂડી એકત્ર કરવામાં આવશે.

(ખ) ઉદ્યોગ-ગૃહ:-કોન્કરન્સ તરફથી મુખ્યમાં મહિલાઓને માટે જે ઉદ્યોગગૃહ ચાલી રહ્યું છે, એને વધારે વ્યાપક બનાવવામાં આવે અને એવાં જ ઉદ્યોગગૃહો લુદાં લુદાં કેન્દ્રોમાં સ્થાપિત કરવામાં આવે. મધ્યમવર્ગની આર્થિક મુશ્કેલી ઝોંઝી કરવાનો આ પણ એક ઉપાય છે. મોટાં શહેરોમાંના ઉદ્યોગગૃહોનો સંબંધ આસપાસના ગામોની અહોનો સાથે પણ જોઈએ. ગામડાં-ઓમાં ગૃહઉદ્યોગ મારફત તૈયાર થયેલી વસ્તુઓના વેચાણની ગોઠવણ શહેરોમાંના ઉદ્યોગ-ગૃહો મારફત થવી જોઈએ, જેથી ગ્રામઉદ્યોગોને વેચાણની ચિંતાથી મુક્ત રાખીને એમને વિકાસ સાધવાનો યોગ્ય અવસર આપી શકાય.

(૯૪)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રાશ્ન -

[૯૬]

(ગ) અર્થતઃ-ધાર્મિક અને સામાજિક અનુશાનોમાં વધારે ખર્ચ કરવાની સમાજમાં બહુ હરીફાઈ થાલી રહી છે. આથી મધ્યમવર્ગના આર્થિક જીવનને ભાર પડી ગયો છે. આ માટે આવા અનુશાનો સાદાઈથી તથા ઓછા ખર્ચથી કરવામાં આવે એ જરૂરી છે. આથી પણ મધ્યમ-વર્ગ ઉપરનો નિર્બંધ આર્થિક ભાર ઓછો થશે.

એકતા અને સંગઠન

જૈન સમાજના સંપ્રદાયો આપસમાં એક થઈને સમસ્ત સમાજને સ્પર્શતા જુદા જુદા પ્રશ્નોનું નિરાકરણ કરે એ જરૂરી છે. આપણે પોતાપોતાનાં આચારો અને માન્યતાઓ ઉપર દૃઢ રહેવા છતાં એકબીજાં તો જરૂર કરી શકીએ છીએ કે બીજા સંપ્રદાયનાં આચાર અને માન્યતાઓ તરફ વિદેવ કે હલકાપણુની લાગણી ન સેવવી; કેષપણુ સંપ્રદાયના સદાચારી, સાધુને પોતાના સંપ્રદાયના એવા સાધુઓ જેટલા જ આદરપાત્ર ગણીએ; અને જૈન સમાજના હિતના ગમે તે કામમાં પૂરો સહકાર આપવા માટે હંમેશા તૈયાર રહીએ. આ માટે સંપ્રદાયોની જુદી જુદી સંસ્થાઓ, સમગ્ર જૈન સમાજને સ્પર્શતા વિવિધ પ્રશ્નોના નિરાકરણ માટે, ભેગી બળીને આગળ વધે એ જરૂરી છે. નજીકના ભવિષ્યમાં જ થનારી વસ્તીગણતરીમાં જૈન ધર્મના બધા અનુયાયીઓ પોતાને જૈન તરીકે જાહેર કરે. આ બાબતનો પ્રચાર બધી સંસ્થાઓ મળીને આપક-રૂપે કરે, દેશની અહિંસક પ્રગતિ સારી રીતે થાય, એ માટે પણ આ સંસ્થાઓ મળીને કામ કરે. જૈન સાહિત્યની રચનાનું કામ આ સંસ્થાઓ મળીને કરે તો, સમાજને નફાનો ખર્ચ ન થતાં, એનો વધારે સુદૃષ્ટિયોગ થઈ શકે છે. જુદાં જુદાં વિશ્વવિદ્યાલયોમાં જૈન જ્ઞાનપીઠની સ્થાપના બધાના સહકારથી થાય, એ જરૂરી છે.

રાષ્ટ્ર ધડતરમાં સહકાર

જૈન સંસ્કૃતિનો ઇતિહાસ તપાસીએ તો એમાં સહચાતથી જ અહિંસા અને વિશ્વમૈત્રીને આશ્રય મળેલો છે. નાના સરખા જૈન સમાજે ધાર્મિક અને સામાજિક ક્ષેત્રમાં અહિંસાને આધારે જીવન-ધડતર કરવાની પ્રક્રિયા શરૂ કરી હતી. એને લીધે ધાર્મિક ક્ષેત્રમાં અહિંસાની લાવના પ્રયત્ન થઈ હતી, અને એનો પ્રભાવ ભારતના બીજા ધાર્મિક સમાજો ઉપર પણ પડ્યો હતો. પણ અત્યારે તો વિશાળ પાયા ઉપર કેવળ અહિંસક સમાજની જ નહીં, વિશ્વરત્નનાની યોજનાઓ તૈયાર થઈ રહી છે, જૈન સંસ્કૃતિને માટે આ એક અનુપમ અવસર ઉભો થયો છે. દેશ અને દુનિયાની સામે અત્યારે હિંસાનો નહીં, પણ અહિંસા, અનંદાન્ત અને અપરિગ્રહનો પ્રશ્ન છે. આ પ્રશ્ન આપણી સંસ્કૃતિનો મૂળ પાયો છે. આથી સ્થિતિમાં આપણું કર્તવ્ય બની ગયું છે કે આપણાં આચારણુ અને વ્યવહાર કથાણુ-રાત્ર્યની સ્થાપનામાં અને વિશ્વશાંતિના પ્રચારમાં સાધક બને. માનવમાત્ર એક છે, એવી લાવનાની આપણામાં વૃદ્ધિ થવી જોઈએ અને આપણે વ્યવહાર એને અનુરૂપ હોવો જોઈએ.

જૈન સમાજ વ્યાપારકુશળ સમાજ છે. પણ કેવળ વ્યાપારમાં જ નહીં કિંતુ રાષ્ટ્ર-ધડતરના કાર્યમાં પણ આપણે પૂર્ણ સહકાર આપવો જોઈએ. ભારતનાં અહિંસક સ્વાતંત્ર્ય આંદોલન વખતે જૈન સમાજે જેટલો રસ લીધો હતો, એટલે રસ અત્યારે કથાણુ-રાત્ર્યની સ્થાપનામાં જૈન સમાજને નથી રહ્યો, એ સ્થિતિ ખેદ ઉપખંડે એવી છે. નાની સરખી છતાં શક્તિસંપન્ન ભૂમિને આ પ્રમાણે કરે તો એથી એનું પોતાનું જ અકેત્યાણુ થશે, તેથી આપ સૌનું ધ્યાન આ બાબત તરફ ભારપૂર્વક દોરીને હું મારું વક્તવ્ય પૂરું કરું છું.

પુસ્તકોની પહોંચ

૬. લલિતવિસ્તર—(ચૈત્યવંદન સુત્રપતિ)—વિવેચનકર્તા ડૉ. લગવાનદાસ મન:સુખલાઈ મહેતા M. P. M. S. કાઉન આરપેલ સાઈઝ પૃષ્ઠ ૭૬૨, પાકું હોલકોથ બાઈડીંગ, સુંદર છાપકામ, છતાં મૂલ્ય માત્ર રૂપિયા નવ.

ડૉ. લગવાનદાસભાઈ આપણા માસિકના સુપ્રસિદ્ધ લેખક છે. “પ્રકાશ”ના વાચકો. તેઓશ્રીની ગંભીર અને અધ્યાત્મવાદિની લેખિનીથી સુપરિચિત છે. મહર્ષિ શ્રી હરિભદ્રસરિણ્યે “લલિતવિસ્તર” નામક ચૈત્યવંદન સુત્રપતિ રચી છે. આપણા સાહિત્યમાં “લલિતવિસ્તર”નું શું મહત્વપૂર્ણ સ્થાન છે, તે ફક્ત નીચેના ઉદ્દેશ પરથી બાકી શકાય.

“મૂળ ચૈત્યવંદનમૂળોત્તમમુદ્ધણુ(પ્રણિપાતદંકસૂત્ર), ચરિત્તચૈત્યાણુ, અત્તથ, લોગરસ, પુકર્મ-સ્વરદીવર, સિદ્ધાણુ છુદાણુ, વેધાવચ્ચગરાણુ અને જયવીયરાય-ઐટલા નાના નાના આદિ સૂત્ર, જે માત્ર ગ્રજુ-ચાર પુષ્કમાં જ સમાઈ જાય એવડા પરિણામવાળું છે, તેના પર લલિતવિસ્તર નામની યુનિ રચી શ્રીમદ્ હરિભદ્રસરિણ્યે કેટલું અપૂર્વ તત્ત્વમંથન કર્યું છે તેનો સહજ ખ્યાલ સુત્ર વિહિનમૂળોત્તમ આ મહાકાવ્ય ગ્રંથના વાંચનથી સ્વયં આપી શકાય. આ પ્રત્યેક “સૂત્ર” પણ કેટલા પરમાર્થગંભીર છે, તેના લિંગાણુનો પણ ક્ષિત્ત પરિચય પ્રાપ્ત થશે. લાઘવમૂર્તિ શ્રી હરિભદ્રસરિણ્ય પણ આ ગ્રંથને માટે કહે છે કે—કર્મજ્ઞેન વ્યાખ્યાન કઃ કર્તુન્મીશ્વરઃ ? આવા ગ્રંથની સંપૂર્ણપણે વ્યાખ્યા કરવાને કોણ સમર્થ થાય ?

આવી લલિતવિસ્તર રીકાને સુગમ કરવા માટે તેમજ સામાન્ય વાચક તથા બાલકો પણ સમજી શકે તે માટે ડૉ. લગવાનદાસભાઈએ અતુલ પરિશ્રમ સેવ્યો અને આ ગ્રંથ ઉપર પોતાની માતૃશ્રીના નામથી “ચિદ્દેવવિશાધની” નામની વિવેચનાત્મક રીકા રચી, જેનો આ ગ્રંથમાં સમાવેશ કરવામાં આવ્યો છે. પ્રસંગે પ્રસંગે અન્ય સંકેતો અવતરણો આપી આ ગ્રંથની ઉપયોગિતામાં સવિશેષ વૃદ્ધિ કરી છે. આ ગ્રંથ સમજવામાં સરળ પડે તે માટે પંચાંગી યોજના કરી છે. (૧) મૂળ (૨) અવતરણ, (૩) અનુવાદ (૪) પંચિકાનો અનુવાદ અને (૫) વિસ્તૃત વિવેચન.

આ વિસ્તૃત ગ્રંથ માટે વિશેષ લખવા કરતાં આ ગ્રંથની શરૂઆતમાં ડૉ. લગવાનદાસભાઈએ આલેખેલ “આમુખ” તથા ઉપોદ્યાત વાંચવાની બદામણ કરતી વ્યાખ્યાની લાગે છે. આ ગ્રંથ અમારી સભામાંથી પણ વેચાણ મળી શકશે.

૨. અદ્ભુત અને અમત્કારપૂર્ણ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથ—[સચિત્ર] લેખક-પૂજ્ય મુનિરાજ શ્રી જંબૂવિજયજી મહારાજ. કાઉન સાઈઝ પૃષ્ઠ ૧૨૮, પાકું બાઈડીંગ. આકર્ષક છાપકામ. મૂલ્ય રૂપિયા સવા. પ્રકાશક-શ્રી તીર્થરક્ષક કમિટી.

આ ઐતિહાસિક પુસ્તકમાં જૈન શ્વેતાંબર તીર્થ શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથને અંગેનો સુવિસ્તૃત આહિતિપૂર્ણ અહેવાલ આપવામાં આવેલ છે. પ્રાચીન ઇતિહાસ, તીર્થોત્પત્તિ અને સંપૂર્ણ માર્ગદર્શન આપવામાં આવેલ હોવાથી આ તીર્થને લગતી સર્વ કોઈ હકીકત મળી રહે છે. પ્રાચીન જોદો તેમજ પ્રાચીન-અવધીન મંદિર તથા મૂર્તિ સંબંધી વિશ્વસનીય હેવાલોથી આ પુસ્તક સર્વોત્કર્ષપૂર્ણ.

(૬૬)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

[૬૬]

અનેક છે. દિગંબર-વૈતાંબર ઝગડાને અંગે પ્રીતીકાઉન્સીલે જે લાંબો મુકદ્દમા આપેલ તે અક્ષરશઃ આ પુસ્તકમાં આપવામાં આવ્યો છે. શ્રી અંતરિક્ષ પાર્શ્વનાથજીનો મનહર આકર્ષક ફોટો, જૂનું મંદિર, તથા અંતરિક્ષ તીર્થ જવાનો માર્ગ સુલવતો નકશો વગેરે કલરોંગ શાહીમાં છાપવાથી પુસ્તકની મનોહરતામાં અભિવ્યક્તિ થઈ છે. આ પુસ્તક અમારી સત્તામાંથી વેચાણ મળી શકશે.

૩. શ્રી વીતરાગમતવઃ (કીર્તિકલ્યાણક્યાવિમુષિ) :—સંપાદક-મુનિરાજશ્રી મુનિચંદ્રવિજયજી. ફાઉન સોળપેજ પૃષ્ઠ ૧૨૪.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્ય મહારાજશ્રીએ “વીતરાગમતવ” રચેલ છે, તેને સુગમ રીતે સમજી શકાય અને વાતન વ્યવહારીઓ તેનું અધ્યયન કરી શકે તે માટે પૂજ્યશ્રી કીર્તિચંદ્ર ગણિવર્ધે તેના પર “કીર્તિકલા” નામની ટીકા રચી છે. પૂજ્યશ્રી વિદ્વાન હોઈ તેમજ સંસ્કૃત ભાષા પર સારો કાબૂ હોવાથી ટીકા સરલ ને અધ્યયન યોગ્ય બનાવી છે. પૂજ્યશ્રીનો આ પ્રયાસ આવકારદાયક છે.

૪. ટ્રાન્સિશિકાદ્રયી કીર્તિકલ્યાણક્યાવિમુષિ :—સંપાદક-મુનિરાજશ્રી મુનિચંદ્રવિજયજી. ફાઉન સોળપેજ પૃષ્ઠ ૧૨૪.

કલિકાલસર્વજ્ઞ શ્રીમદ્ હેમચંદ્રાચાર્યશ્રીજીએ આ અયોગ્યવસ્તુદ્ધારિણિકા તથા અન્યયોગ્ય-વ્યવસ્થેદ્ધારિણિકા-અને સ્તુતિઓ પર પૂજ્યશ્રી કીર્તિચંદ્ર ગણિવર્ધે “કીર્તિકલા” નામની ટીકા રચી તે અને ગૃહ સ્તુતિઓ સમજવામાં સરળ અને તે રીતે સુગમ ટીકા બનાવી છે, જે અભ્યાસીઓ માટે આવકારદાયક છે. શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિઆએ આ ગ્રંથની પ્રસ્તાવનામાં આ અને સ્તુતિઓની ઉપયોગિતા, અને સ્તુતિમાં આવતા વિવિધ વિષયો વગેરે સંબંધી માહિતીપૂર્ણ આલોચન કરેલ છે.

૫. શ્રાવકકર્તવ્ય—પ્રકાશક-સંઘની અનુર્નિધાસ નંદરામજી મનાવત-ઉલ્લાસપુર. કૃતિસંકેપ સોળપેજ પૃષ્ઠ ૮૦. આ પુસ્તિકામાં શ્રાવકને કરવા યોગ્ય વિવિધ કર્તવ્યોનો નિર્દેશ કરવામાં આવેલ છે.

૬. અમૃતબિંદુ (આલો ચોથો) :—પ્રકાશક-સદ્વિચાર સમિતિ-અમદાવાદ. ૩૨ પાનાની આ પેકટમાં વિવિધ સુભાષિતોનો સારો સંગ્રહ કરવામાં આવેલ છે.

માનવજીવનનું પાથેય

સંક્ષિપ્તમાં છતાં સરસ શૈલીએ તેમજ વચ્ચે વચ્ચે દૂંડી દૂંડી કથાઓ આપીને આ પુસ્તકમાં શ્રાવક જીવનને ઉપયોગી વિષયોનું સારી રીતે વિવેચન કરવામાં આવ્યું છે. એકંદર ત્રેવીશ વિષયોનો આ પુસ્તિકામાં સમાવેશ કર્યો છે.

શીલીકે નકલો ધણી આછી છે, એથી પાનાના આ પુસ્તકનું

મૂલ્ય માત્ર આઠ આના

લખ્યો :—શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભા-ભાવનગર

મોતીચંદ

સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયાની આરસ-પ્રતિભાનો અનાવરણ વિધિ

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના સ્થાપનકાળથી જીવનપર્યંત અણમૂલી અને ચિરસ્મરણીય સેવા અર્પનાર સ્વ. શ્રી મોતીચંદ ગિરધરલાલ કાપડિયાની આરસ-પ્રતિભાનો અનાવરણ વિધિ, દેવ સરકારના પ્રધાન શ્રી એસ. કે. પાટીલના વરદહરતે તા. ૨૭-૩-૬૦ ને સ્વિવારના રોજ સાંજે આર વાગે થયો હતો, જે સમયે જૈન સમાજના આગેવાનો, ધર્મતર ગૃહસ્થો અને શુભેચ્છક તેમજ પ્રશસ્તોની સારા પ્રમાણમાં ઉપસ્થિતિ હતી.

શરૂઆતમાં આવેલ શુભેચ્છાના સંદેશોના વાચન બાદ, શ્રી ભાનુશંકર યાજ્ઞિક તેમજ આચાર્ય કાંતિલાલ ડી. દેસાઈએ શ્રી મોતીચંદલાલની સેવાને અંજલિ અર્પેલી. બાદ શ્રી સંદુલાલ વર્ધમાન ઢાહે સ્વ. મોતીચંદલાલને અંજલિ આપતાં જણાવ્યું હતું કે મુળધર્મમાં ૪૫ વર્ષ પૂર્વે ઉચ્ચ શિક્ષણ લેતા વિદ્યાર્થીઓ માટે વિશિષ્ટ પ્રકારે મદદરૂપ થઈ શકે તેવી કોષ સંસ્થા ન હતી. શ્રી મોતીચંદ કાપડીયા અને બીજા સહકાર્યકર્તાઓના સહકારથી શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની સ્થાપના થઈ. શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના આઠસંસ્થાપકોમાંના તેઓ એક હોવા ઉપરાંત સંસ્થાના ઉગમથી ૩૪ વર્ષ પુર્ણ માનદ મંત્રી અને દ્રુતી તરીકે અર્ચક, એકધારી સેવા બજાવી છે. અને આજે સંસ્થા જે ઉદ્દેશ સ્થાને પહોંચી છે તે મુખ્યત્વે તેઓશ્રીના અથાગ પરિશ્રમનું પરિણામ છે.

તેઓ ઉજવળ તેઓશ્રીના કમયોગ હતા તેવા જ પ્રતિભાશાળી જ્ઞાનયોગ હતા.

પછી જીવલના મધુર સંગીત વચ્ચે અનાવરણ વિધિ થયા બાદ શ્રી પોટીએ જણાવ્યું હતું કે— તેઓશ્રી સામાજિક કાર્યકર્તા, સાહિત્યના કોડા અભ્યાસી અને કાંચદાના પ્રખર નિષ્ણાત હતા. રાજકારણમાં તેમને ખેંચી લાવવા માટે આમારી ખૂબ જ ઊંડી ભાવના હતી અને તેમાં અમે સફળ થયા.

પૂ. મહાત્માજીના આદેશ અનુસાર ૧૯૩૧ની સાલમાં એ. આઇ. સી. સી.નું અધિવેશન શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં યોજાવવા માટે તેમને વિનંતિ કરી. રાજકારણને આ કટોકટીનો સમય હોવા છતાં પણ સંપૂર્ણલાવનાથી પ્રેરાઈ વિનાસ કાંચ નિર્ણયપણે ને તે જ ધરીએ “આ વિદ્યાલય દેશનું જ છે” કહી અધિવેશન ભરવાની તેમણે ઉદાત્ત ભાવના દર્શાવી હતી. તેઓ જૈન તત્ત્વજ્ઞાનના કોડા અભ્યાસી હતા. જ્યારે જ્યારે તેઓએ ત્રણ હજાર પાનાંઓ લખીને લાવતા ત્યારે અમોને નવાંઈ લાગતી કે આટલાટલી પ્રવૃત્તિઓમાં સંકળાએલા હોવા છતાં તેઓ આટલો સમય શ્રી રીતે મેળવી શકે છે. તેમની ધાર્મિક દષ્ટિ અત્યંત વિશાળ હતી અને શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની પ્રતિષ્ઠા વધારવા માટે તેમણે અવિરત શ્રમ લીધો હતો.

શ્રી મહાવીર જન્મ કહયાણુકનો વરધોડો

ચરમ જિવંતિ શ્રી મહાવીરસ્વામીના જન્મકહયાણુક પ્રસંગે ચૈત્ર-શુદ્ધિ તેરસના રોજ અને મોડા નિનાલપથી રથવાહાને ભવ્ય વરધોડો ચડયો હતો, જે શહેરના વિધવિધ માર્ગે અને દાદાસાહેબ ભાતયો હતો. બધા વિશાળભંડમાં પૂર્ણ મુનિવર્ગોની ઉપસ્થિતિમાં ભગવંત મહાવીરના જીવન સંખધી પ્રાસંગિક પ્રવચનો થયેલા આ પ્રસંગે કોન્ટ્ર-સનો સંદેશો સંભળાવવા માટે આવેલ શ્રી મોહનલાલ દીપચંદ મોકરી તથા શ્રી પ્રાણજીવન હ. માધીએ કોન્ટ્ર-સની આવશ્યકતા અને જૈન સમાજના ઉત્તર અંગે સુદર પ્રવચનો કરેલા. સંકલ્પ ધન સાકરના પાણી પાવામાં આવેલ. અપોરના પૂર્ણ લાણવી રાત્રિના આખ્યાન રાખવામાં આવેલ.

Chrysomelidae

[illegible][illegible]

લખો: શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સંઘ-ભાવનગર

सूत्रांशः साधना सुप्रधान, राजापीठ-भावनगर.